

چرا باد می‌وژد

تاریخچه‌ی آب و هوا
و گرم شدن کره‌ی زمین

ماتیس لوی

ترجمه‌ی بهرام معلمی

زمثالت نازیار

فهرست مطالب

۷	پیشگفتار مترجم
۹	پیشگفتار
۱۵	۱. صادرات سبیری — هواشناسی و خاستگاه آب و هوا
۲۹	۲. جریان‌های پاتاگونیا — ماجراهای ۳۸ روزه‌ی مازلان
	۳. نیرویی ده‌ها برابر — گنجینه‌های غرق شده‌ی
۴۷	دزدان دریایی
۶۱	۴. قدرت توفند (هاریکن — هیچ‌جا در امان نیست
۷۱	۵. گرددباد دوروتی — پیچندها و چرخدندهای پهندشت
	۶. واپسین ماجراجویی بزرگ — پرواز بالن بر فراز
۸۵	کره‌ی زمین
۱۰۳	۷. دگرگونی‌ها — ابرها می‌گریند
۱۱۵	۸. تسخیر بام دنیا — برف، بوران و بهمن
	۹. تایتانیک غرق نشدنی — شکافته‌شده براذر

۱۲۷	برخورد کوه یخ
۱۰	بادهای موسمی (مونسون) و سایر بادهای بزرگ —
۱۳۹	مرگ و بازسازی
۱۱	گاهواره‌ی تمدن — سیلاب‌ها دره‌ی نیل را غنی و
۱۵۳	حاصلخیز می‌کنند
۱۶۵	۱۲. سیلاب‌های معاصر — میسوری و می‌سی‌سی‌پی
۱۷۷	۱۳. الینو — این جریان اسرارآمیز
۱۴	۱۴. اقلیم در حال تغییر ما — گرمایش جهانی و
۱۸۹	آینده‌ی دگرگون‌مان
۲۲۷	پیوست الف — قدرت باد
۲۳۷	پیوست ب — قدرت آب
۲۴۵	نمایه

صادرات سیبری

هواشناسی و خاستگاه آب و هوا

گاهی به حال خودم دلم می‌سوزد و
و همیشه‌ی ایام،
پر و بالی عظیم مرا به آسمان‌ها می‌برد.
قصدی سرخپوستی گمنام، او جیبوها

همچنان که خورشید سپیده‌دمان از افق سر می‌زند، پرتوهای گرمابخش اش را به سوی ما روانه می‌کند، انرژی به ما می‌دهد تا جرئت پیداکنیم به پیش برویم و با روز دیگری درگیر شویم. همان پرتوها زمین و اقیانوس‌ها را گرم می‌کنند، دمای سطح دریا را بالا می‌برند، سبب می‌شوند رطوبت از سطح دریاها تبخیر شود و تا جو بالا رود و ابرها را تشکیل دهد، و طی این فرایند، گردشی محلی را به حرکت در می‌آورد که سبب وزش باد می‌شود. اما این ماجرا که بادها از کجا می‌آیند، به سه دلیل، حکایت چندان ساده‌ای نیست.

اولاً، خورشید تابشگر کاملی نیست و مقدار تابش یکنواختی به سوی ما گسیل نمی‌کند. سطح آن خالدار (لکه لکه) و دارای مناطقی سردتر است که یک قرن پیش از میلاد و برای نخستین بار ستاره‌شناسان چینی آن‌ها را مشاهده کردند. این مناطق سردتر به صورت لکه‌های تاریک ظاهر می‌شوند، که حدود هر یازده سال یک بار شدیدتر و با افزایشی در تابش خورشید توأم می‌شوند.

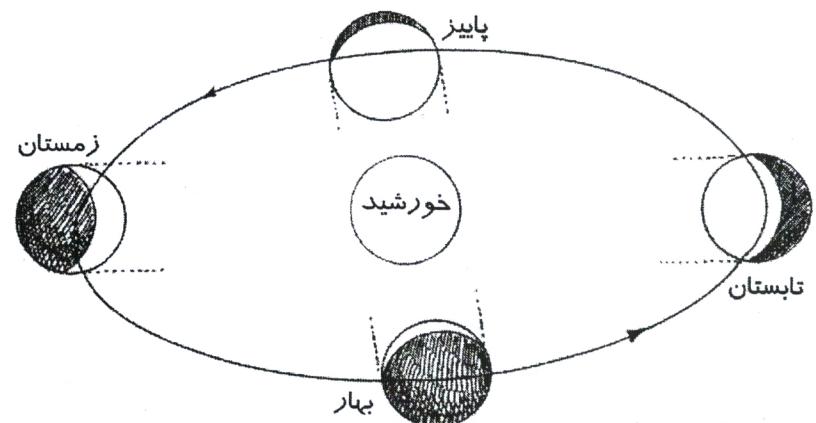
می‌گذرد.^۱

اما، مهم‌ترین تأثیر در ایجاد تابش نایکنواخت خورشید نه ناشی از مسیر بیضوی آن، بلکه نتیجه‌ی این واقعیت است که زمین حول محور خود می‌چرخد، سطح آن با گذراز روز، و قرار گرفتن رو به خورشید، به شب، و قرار گرفتن رو به عالم (جهان هستی) یخبندان، به تناوب گرم و سرد می‌شود. افرون بر این‌ها، این چرخش حول محوری اتفاق می‌افتد که حدود ۲۳/۵ درجه نسبت به صفحه‌ی بیضی، صفحه‌ای که مسیر زمین به دور خورشید آن را تعیین و تعریف کرده، مایل است. این کجی و میل علت پیدایش چهارفصل است. در نیمکره‌ی شمالی، در بیست و یکم یا بیست و دوم دسامبر (انقلاب زمستانی)^۲ کجی و تمایل نسبت به خورشید حداکثر است، زیرا خورشید در این موقع بر فراز مدار رأس‌الجدى^۳ قرار دارد، هرچند که دو هفته بعد، مسیر مداری، حول خورشید، را به حداقل زاویه‌ی کجی نسبت به آن می‌رساند. در بیست و یکم یا بیست و دوم ژوئن (انقلاب تابستانی)^۴، خورشید مستقیماً بالای مدار رأس‌السرطان^۵ قرار می‌گیرد، و نیمکره‌ی شمالی کم‌ترین کجی را نسبت به خورشید دارد، هرچند که دو هفته بعد، مسیر مداری زمین آن را به حداکثر کجی نسبت به خورشید می‌رساند. اختلاف در تاریخ‌های مربوط به این انقلاب‌ها از این واقعیت ناشی می‌شود که زمین در مدت ۳۶۵ روز و ۵۰ ساعت و ۴۸ دقیقه و ۷۶ ثانیه مدار گردش خود را به دور خورشید کامل می‌کند. از آنجاکه نمی‌توانیم کسرهای روزها را جمع و جور کنیم، سال‌های کبیسه با یک روز اضافی در هر چهار سال یک بار در نظر گرفته شده است. برای دقت بیشتر و تصحیح اضافی به منظور جبران کمبودهای سال کبیسه، قرن‌های کبیسه هم منظور کردنده، که در هر ۴۰۰ سال یک سال کبیسه را در نظر نمی‌گیرند (از روی آن می‌پرند)، تا هزاره را تصحیح کنند.

از آنجاکه هوای نیمکره‌ی شمالی در تابستان از زمستان گرم‌تر است،

در نتیجه‌ی این لک‌های خورشیدی، اختلاف در مقدار انرژی گسیل شده به زمین (و نیز به تمام سیارات دیگر در منظومه‌ی شمسی ما) حدود دو دهم درصد است. این اختلاف در میزان گسیل انرژی ظاهراً ناچیز است، اما سبب تداخل در سیگنال‌های رادیویی می‌شود و کافی است که برخی ناظران را به ادعای افزایش محصولات کشاورزی ناشی از افزایش دما سوق دهد.

تأثیر دوم در آب و هوای جهانی از این واقعیت ناشی می‌شود که زمین خورشید را دور می‌زند؛ اریستارخوس اهل سامرنس نخستین کسی بود که حدود ۲۳۰۰ سال قبل به این نکته پی برد اما در خلال قرن‌ها باورهای زمین مرکزی آرای او را پس راندند و سرکوب کردند. تا این که کوپرنیک در قرن شانزدهم مجددآً آن را کشف و شجاعانه اعلام کرد. هرچند که سیر حرکت

شکل ۱.۱ سفر زمین به دور خورشید.

زمین در آسمان در ابتدا دایره‌ای تصور می‌شد، یوهان کپلر در ۱۶۰۹ نشان داد که این مسیر یک بیضی است که خورشید در یکی از کانون‌های آن قرار دارد (شکل ۱.۱). زمین در طی سفرش به دور خورشید، از نزدیک‌ترین فاصله به آن، ۱۴۶ میلیون کیلومتری در حدود چهارم ژوئیه و از دورترین فاصله به خورشید، در ۱۵۱ میلیون کیلومتری در حدود سوم ژانویه

۱. مسیر حرکت زمین حول خورشید در طی هزاران سال اندکی تغییر می‌کند به گونه‌ای که فواصل نقل شده در اینجا فواصل فعلی‌اند.

2. winter solstice

3. Tropic of capricorn

5. Tropic of cancer

4. summer solstice